

Π. ΧΟΡΝ: «Γυναῖκα—Θάλασσα!» (Θέατρο «'Αλάμπρα».—Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ὁ κ. Παντελῆς Χόρν τὰ κάνει ...θάλασσα παρ' ὄλες τὶς προσπάθειες πού καταβάλλει γὰ πιτσιλίζει τὰ ἔργα του μὲ τοὺς ἀφροὺς τῆς νησιώτικης ἀκρογιαλιᾶς. Θᾶπρεπε ἴσως νὰ σταματούσαμε στὸν κ. Χόρν ἂν δὲν εἴτανε μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὰς ἐκδηλώσεις τῆς νεο-ελληνικῆς θεατρογραφίας μὲ τὴν προχειρότητά της καὶ τὴν ὄχρη ἀντανάκλαση συλλήψεων ξένων πρὸς τὸ περιβάλλο καὶ τοὺς ὄρους τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς. Ὡστόσο θὰ εἴταν ἀδικία ἂν ὁ κ. Χόρν εἴταν ὑποχρεωμένος νὰ φορτωθεῖ ὄλο τὸ βάρος τῶν ἀνοησιῶν τῶν θεατρικῶν μας συγγραφέων. Γι' αὐτὸ καὶ μὴν ἔχοντας πρόθεση ν' ἀσχοληθοῦμε, στὸ σημείωμα τοῦτο, μὲ τὴ σύγχρονη ἑλληνικὴ θεατρικὴ παραγωγή, τῆς ὁποίας ὁ κ. Χόρν ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσωπευτικοὺς τύπους, περιοριζόμαστε νὰ τοῦ ποῦμε πὼς τὸ ἔργο του εἶναι τόσο ἀπελπιστικὰ ρηχὸ ὅσο δὲ θὰ εἴταν οὔτε πρωτόλειο θεατρικοῦ συγγραφέα σταχυολογοῦντος τὶς ἐμπνεύσεις του ἀπὸ τὰ ἐρωτικὰ ρομάντσα καὶ τὶς κινηματογραφικὰς ταινίες.

Σημειώνουμε ἀκόμη καὶ τὴ διπλὴ ἀποτυχία τοῦ συγγραφέα ὡς ἠθοποιοῦ. Ὅλοι οἱ ἄλλοι, οὔτε κἀν μέτριοι.